

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

vil det være meget vanskeligt at give den nordslesvigske skole den økonomiske støtte, som den har krav på, og som forholdene i det hele taget opfordrer til.

Vi stillede i sin tid — i 1938 tror jeg nok, det var — et betydeligt beløb til rådighed for skolerne i de sønderjyske amter som et særligt tilskud til skolebyggeriet, udover hvad de almindeligt gældende regler gav. Denne bevilling er nu tildels opbrugt.

Det ærede medlem hr. Frede Nielsen nævnte, at der var andre midler indenfor lovgivningen, som eventuelt kunne anvendes til skolebyggeri i Nordslesvig. Jeg tror, at det ærede medlem må erkende, at den million, der er stillet til rådighed for kommuner med særlig spredt bebyggelse og tyndt befolkede egne, har et andet formål. Jeg har selv været med til at rejse kravet om at få denne bevilling, og udgangspunktet var ikke, at den i særlig grad skulle tage sigte på skolerne i Nordslesvig. Og skal man alene holde sig til det, som var denne lovs forudsætning, bliver det så minimale beløb, der kan stilles til rådighed for skolerne i Nordslesvig, at de ikke slår til. Jeg mener derfor — og jeg forstår, at man fra alle sider er enig derom —, at der ved behandlingen af disse ting er særlige forhold at tage i betragtning dernede. Det kan jo ikke undlade at gøre indtryk på en, at lærerembeder i folkeskolen er yderst vanskelige at få besat, bl. a. fordi arbejdskårene er så ringe, som de er.

Når vi nu er enige om, at der bør træffes særlige foranstaltninger, må vi også være enige om at skaffe de pengemidler til rådighed, der er brug for. Det er ikke de meget store beløb, det drejer sig om, men en særlig støtte er nødvendig, og jeg tror ikke, man i for høj grad skal støtte sig til den million, der er stillet til rådighed under andre forudsætninger og til andre formål; Sønderjylland kan naturligvis gå ind på lige vilkår med alle andre egne i landet, men der kan ikke tages det særlige hensyn, som jeg mener det er nødvendigt at tage i grænseegne, ved anvendelsen af denne million. Jeg ved, hvad formålet var med den million, for jeg var selv med til at foreslå den. Den stod ikke oprindeligt i ministerens forslag, men spørgsmålet blev rejst under udvalgsbehandlingen.

Derfor vil jeg gerne have, at man skulle samles om, at det er nødvendigt at have særlige foranstaltninger til skolevæsenet i Nordslesvig. Skulle det, for at man kan opnå dette formål, vise sig, at man må stille midler til rådighed udover dem, der nu lovmæs-

sigt rådes over, synes jeg, at rigsdagen skal se velvilligt derpå. Når vi er enige om det mål, man vil nå, finder man sikkert også en form, hvorunder man kan skaffe de midler tilveje, som er nødvendige for at kunne løse de opgaver, som ligger for i Nordslesvig.

Hans Hansen (Rørby): Jeg vil blot sige, at jeg finder den højtærede undervisningsministers redegørelse reel og rigtig. Det må indrømmes, at der råder meget vanskelige forhold i den sønderjyske landsdel. Med de stærkt sprogblandede og stærkt nationalt indstillede egne, der iøvrigt er meget forskellige, er det ganske klart, at der i sin tid måtte opstå meget store vanskeligheder. Det er vistnok generelt anerkendt, at danske borgere skal behandles ens, og det tyske mindretal skal ikke have forrettigheder. Den opfattelse tror jeg deles af alle her i landet, men jeg tror ikke, spørgsmålet kan løses teoretisk, efter en lineal. Jeg tror, der opstår mange vanskeligheder, og det vil være nødvendigt, at der er en vis smidighed; derfor synes jeg ikke, der er grund til bebrejdelser, fordi man har overdraget den skole, som danner grundlaget for denne debat, til den tyske privatskole i Tinglev.

Med det kendskab, jeg har til forholdene, tror jeg, det er lidt overdrevet at tale om uro i den sønderjyske landsdel, i Tinglev. Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft fremhævede et eksempel med en købmand, der af forretningsgrunde tvang sit barn ind i tysk skole, men deri ligger der ikke i mindste måde noget bevis for, at ordningen er forkert; der kan måske deri ligge et bevis for, at vedkommende far er en dårlig far, men det vedrører ikke selve ordningen. Jeg ved meget godt, at der, da ordningen i sin tid blev truffet, var delte meninger om, hvordan man skulle løse spørgsmålet med de tyske skoler, men det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at når vi nu har fået den ordning, gælder det om at få den administreret, og om, at der er en vis smidighed, for problemet lader sig ikke løse efter en lineal, da forholdene er så forskellige i de forskellige egne i Sønderjylland. Der er derfor ikke grund til her at bebrejde undervisningsministeren den redegørelse, han har givet; den er rigtig; såvidt jeg kan skønne, er der i dette tilfælde truffet en forstandig ordning.

Forespørgeren (Inger Merete Nordentoft): Det forekommer mig, at man i nogen grad har villet gøre det til, at jeg ikke har villet give mindretallet dets ret. Jeg vil gerne